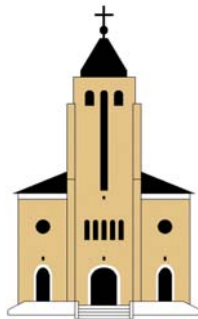

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2014/7. SZÁM • DECEMBER 24.

BÉKÉS KARÁCSONYT!

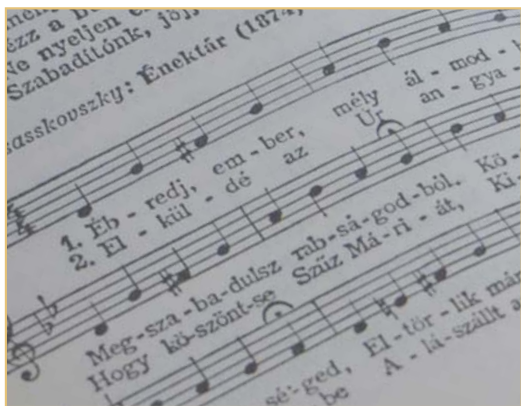
A szemeretelepi és a pezsztentimrei plébániai közösségek tagjai az Akadályozott Emberek Missziója szervezésében többször találkoztak értelmileg akadályozott fiatalokkal. Emberek által létrehozott kereteken belül együtt tapasztaltuk meg Isten formáló szeretetét, amely messze felülmúlja az emberi bölcsességet és az elme eszköztárát. Sokan, sok emberi helyzetből érkeztünk, de mindnyájan megtapasztaltuk, hogy ha képesek vagyunk kilépni megszokott világunkból, és egymásra figyelni, akkor emberi szavakkal körbe nem írható békesség érlelődik ki szívünkben. Erre a lelki békességre vagyunk szomjasak, s amikor megkapjuk ajándékba ezt a tapasztalatot, akkor átélünk valamit abból, amit Isten békéje magában hordoz. Minden résztvevő testvérünk visszajelzett valamit az átélt élményekből. Az egyik megnyilatkozást szeretném közkinccsé tenni, ami egy szépirodalmi gyöngyszemet kiemelve tart tanítást magában hordozó lelki tükröt elének Karácsony ünnepén: „*És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépnek.*” (Babits Mihály: A második ének) A betlehemi járszolban fekvő Kisded képes volt egységet teremteni a legszegényebb népréteg – a pásztorok –, és a társadalmi hierarchia felső rétegeihez tartozó bölcsék között. Már nem csupán egymás mellett éltek, hanem Istenben egységbe kovácsolódtak. Az ember által létrehozott falak ledőltek, és átérték, mit jelent Isten körül együtt lenni. Ők is kiléptek a megszokott szerepek mögül, s megmutatva önmagukat egységre találtak. Ilyen Isten szeretete. Ahol megjelenik, és befogadásra talál, ott az emberek testvérekké válnak. Már képesek felismerni a másik ember lelkének finom dallamát. „*Ha süt a nap, s kilépek az utcára, mindig a napsütéses oldalon megyek.*” (Hrabal) Karácsony ünnepén Isten örök Napja, Jézus Krisztus fénye ragyog ránk. Amikor ez a Fény megjelenik, akkor az élet napsütéses oldalán akarok szállást venni. Túllépve a megszokotton, elérve a másik emberig rátalálhatok a boldogító útfélre. Szívből kívánom, hogy egymás életének énekét meghallva, átélhessük Isten békéjét, ami köztünk van. Békés Karácsonyt!

N. K.

HITVALLÓ ÉNEKEINK

Sokat és sokan írtak már arról, hogy milyen áldásos dolog adventi időben rorátékra járni. Szép a templom, megérint bennünket Isten igéje. A felhangzó egyházi énekek nemcsak dallamukkal ragadnak magunkkal minket, hanem szövegük segíti megérteni hitünk legmélyebb igazságait is.

Többször rácsodálkoztam már arra, milyen mélyen vésődnek a gyerekkorban, fiatalkorban megtanult énekek szövegei az emberi emlékezetbe. Érdemes kihasználni ezt, megfigyelni, megtanulni, énekelni, megtanítani és énekeltetni egyházi énekeinket.

Álljon itt most néhány példa adventi énekeink szövegéből!

Elsőként pillantsunk bele egy őskeresztyén adventi himnuszba, Csanád Béla fordításában. El lehet-e tömörebben mondani Krisztus valóságát az alábbi stórfánál:

*„Időben anya szülte őt,
de Atya az idő előtt,
s bár benne két természet él,
egyetlen isteni személy.”*

S hogy mit is ünneplünk:

*„a kegyelemben szülte nép
évente várja ünnepét”.*

Micsoda méltóságot ad nekünk, hogy „a kegyelemben szülte nép” tagjai lehetünk. Nem is csoda hát az áhítozás, amivel a Megváltó fogadására készülünk:

*„Jöttét a vágyak hirdetik,
melyekkel minden eltelik,
ily dicsőséges nagy napot,
illik fogadni tisztesen.”*

Szent Ambrus himnusza néhány sorban mondja el hitünk fontos igazságait:

*„Megindul Atyja székitől,
s Atyjához ismét visszatér,
bejárva poklok mélyeit,
föl az isteni trónusig.”*

S hogy az emberi természet felvállalása nekünk, embereknek is méltóságot ad, hisz az a páncél, amiről a szöveg beszél egyszerre véd, de egyszerre akadályoz is. És aki Isten létére felvállalja ezt a gyöngeséget, az egyben ezzel fel is emeli az emberi létet:

*„Ki az Atyával örök egy,
a test páncélját fölveszi,
mi testünk gyöngeségeit
örök erővel hatva át.”*

Befejezésül pedig mondjuk ki még egyszer az ének szövegével, hogy mit is remélünk, mire is várunk, miért is adunk hálát évről évre Krisztus születését ünneplve:

*„Te vagy a kulcs, mely a poklot zárja,
és a mennyet előttünk kitarja.”*

N. Gy.

HÓNAPSOROLÓ

DECEMBER

December hagyományos magyar neve Karácsony hava. A hónap jeles szentje Szent I. Szilveszter pápa római születésű volt. 314-től 335-ig ült a pápai trónon, tehát az ő pápaságával kezdődött a keresztények szabad vallásgyakorlása a római birodalomban, hiszen Nagy Konstantin császár 313-ban írta alá a *Milánói ediktumot*, mely ezt biztosította. Szilvesztert hitvallóként tisztelték, aki az üldözések idején szilárdan kitartott hitében.

Pápaságának legfontosabb feladata volt az egyházi élet megszervezése Rómában. Fontos feladata volt még egyházát megóvni a császári beavatkozástól. Nagy Konstantin császár zsinatot hívott össze – mint politikai vezető. Szilveszter nem ment el, csak követeket küldött, így gátat tudott vetni a császári befolyásnak az egyház ügyeibe. Távolmaradását azzal indokolta, hogy nem hagyhatja el az apostolok sírját. S ez így is maradt egészen a középkor végéig: a pápák személyesen nem vettek részt a Rómán kívül rendezett zsinatokon.

A császár első nagy adománya a Lateráni palota volt, melyben a pápák a XIV. századig éltek. Konstantin rendeletére hamarosan felépítették a palota mellé a bazilikát is. Ebben az időben több nagy római templom is épült. Szilveszter idejében épült a Vatikáni-dombon a Szent Péter sírja feletti bazilika és az ostiai úton Szent Pál sírja fölé emelt bazilika.

Szilveszter pápától semmilyen írott emlék nem maradt ránk. Halála után száz évvel kezdetek róla legendákat költeni, de ezeknek a történelmi megalapozottsága igen csekély, holott ő irányította a már

szabadon növekedő egyház lelki és tárgyi építkezését. 335-ben halt meg. A Via Salaria mentén a Priscilla-katakombában temették el.

Forrásmű: *Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.* K. E.

VERSSAROK

Az IRODALMI KÖR levelezőlistájáról ezúttal Nemcsics Gyöngyi ajánlásával választottunk:

Szabó T. Anna:

Az ünnep azé, aki várja,

aki magot szór ablakába,
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?

Szárnysuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad térül-fordul,
egy pillanatra látszanak.

A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,
s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
„Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.

És be is mehetsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitar.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.

20+ BÁL

Soroksár-Újtelep, 2014. november 7.

A hagyományokhoz híven idén is megrendezésre került a húsz éven felüli fiatalok bálja a soroksári plébánián. Külön témája nem volt az estnek, csupán annyit kértek,

hogy legyen rajtunk fehér ruhadarab, hogy személyiségünk tündöklése áthassa a termet. Ezt persze UV-fények is segítették. ☺

Az este fényét emelte, hogy a bejáratnál világítós karkötőt kaptunk. A változatos zenék mellett táncolásra ösztönzött minket egy új játék: a beépített szépség. Az est házigazdája kijelölt pár lányt beépített szépségnek, a fiúknak lányokat megtáncoltatva kellett megtalálniuk a lehető legtöbbet. A szabadtáncok mellett tanulásra is lehetőség volt, a bátor és kitartó vállalkozók jazz-tánc lépéseket sajátíthattak el, majd egy rövid bemutatóval szórakoztat-

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Horváth-Derecskey Kamilla**
születési dátum: 2009. július 31.
keresztelés ideje: 2014. november 30.

☞ **Mohácsi Nóra**
születési dátum: 2011. május 20.
keresztelés ideje: 2013. november 30.

☞ **Balogh Levente Gergely**
születési dátum: 2014. július 22.
keresztelés ideje: 2014. december 14.

☞ **Szeiler Dariusz Dominik**
születési dátum: 2012. október 17.
keresztelés ideje: 2014. december 14.

TEMETÉSEK

† **Bánlaci István**
születési év: 1934
temetés ideje: 2014. december 10.

† **Pálmai János**
születési év: 1937
temetés ideje: 2014. december 10.

† **Szalma Gáborné (Gecser Ilona)**
születési év: 1927
temetés ideje: 2014. december 17.

tak minket. Majd, hogy lábainkat ne csak táncra használjuk, székfoglalós játékot is játszottunk. Úgy tűnik a szemerés lányok fáradtak ki legjobban a táncban, viszonylag rövid időn belül elfoglalták helyüket. A játékon kívül. ☺

Az elmaradhatatlan gyertyafény-keringőt UV-fények tették hangulatosabbá. A hangulatot élénkítve előkerült a kihagyhatatlan közösségi country. A fáradhatatlanok a bál végén diszkó-zenékre tombolhattak. A családi hangulatú este után UV-fénnyel és élményekkel feltöltődve térhettünk haza.

F. V. és G. I.

BUDDHISTA-EST

Don BoscoKözösségi Ház, 2014. november 27.

A „*Katolikus hit a világban – Világvallások katolikus szemmel*” című előadás- és beszélgető-est sorozat 2. alkalmával egy ifjú magyar festőművész hölgy, *Ujjfalusi Éva* vezetett be minket a buddhista vallás alapjaiba – elég alaposan.

Buddha és Jézus tanításai között felismerhettünk azonosságokat is – pl. a szeretet fontosságát, valamint a buddhisták számára is fontos etikai törvényt, hogy ne bánts másokat, ne bánts semmilyen más lényt; innen ered, hogy sok buddhista vegetáriánus –, illetve szembesülhettünk a markáns különbségekkel is. Utóbbira legfőbb példa a lélekvándorlás tana, amely erősen eltér arról, ami a köztudatban – és a népszerű magazinok hasábjain – él. A lélekvándorlás hiába örök a buddhisták hite szerint (hacsak nem képes valaki arra, hogy megvilágosodjon, és tudatos életmóddal és gondolkozással kiszakadjon belőle), mégis az újjászületett egyén már semmiben sem azonos egyik előző életbeli személyiségével sem (nem is emlékezhet korábbi életeire), ugyanakkor előző életének bűneiért ebben az adott életben kell megbűnhődnie. A megváltást ebből az örökös újjászületésből csak a világmindenségbe való egyesülés/beleolvadás jelenthet. Ezzel kapcsolatban jegyezte meg az egyik hallgató később, hogy „de jó, hogy katolikusok vagyunk”.

Megtudhattuk, hogy a buddhisták szerint Jézus „bódhiszattva” volt, vagyis olyan megvilágosodott személy, aki bár kiléphetne ebből a körfogából, s egyesülhetne az univerzummal (azaz eljuthatna a „Nirvanába”), mégis úgy dönt, hogy köztünk marad, hogy másoknak/nekünk segítsen eljutni a megvilágosodáshoz.

Éva előadása – bár igen hosszúra nyúlt – nagyon szemléletes volt, igazán szívből jött. Akinek maradt energiája és ideje, az a kérdések során megismerhette Éva egyéni indíttatásait a buddhizmus felé, illetve Pál Ferenc atya iránti lelkesedését is.

A sorozat következő alkalmával a Budapesti Zsidó Hitközség Dél-Pesti Körzetének fiatal rabbija, *Fináli Gábor* lesz a vendégünk 2015. január 29-én, csütörtök este 7-kor. Mindenkit szeretettel várunk!

FÉRFIKÖRI KIRÁNDULÁS

*Tatabánya–Öregkovácsi-Tata,
2014. november 29.*

Az idei – immár negyedik – férfikörös kirándulás többszörösen is szakított az eddigi hagyományokkal. Ezúttal nem valamelyik tagunk volt egyházi középiskolája volt az úticél – kifogytunk, sajnos! –, nem „ottalvós”, hanem egynapos volt a program, nem gépkocsival, hanem tömegközlekedési eszközök felhasználásával tettük meg utunk egy részét. A legnagyobb különbség azonban az volt, hogy úgy alakult, ►

► hogy utunk gyalogosan megtett része némileg megnövekedett az eredeti tervekhez képest, szóval túra volt ez a javából!

Az úticél kijelölése egy régebbi férfiköri összejövetelre vezethető vissza. Köztudomású, hogy minden összejövetelünknek van valamilyen programja, amely a kezdő zsolozsma és a záró agapé közötti időt kitölti. Ennek gyakori megjelenési formája, hogy egy-egy tagunk vállalja, hogy hivatásról, hobbijáról,

vagy bármilyen témáról előadást tart. Még 2013-ban történt, hogy hosszas unszolásra *Nemcsics Ákos* vállalta, hogy beszél nekünk a középkori templomépítészetről. Azt hiszem, so-

kunk számára okozott meglepetést, hogy kiderült: Ákos számára ez nem pusztán elméleti tudomány, szakma, hivatás, oktatói feladat, de kőkemény gyakorlat is, hiszen

az ő tervezésében és építésvezetésével épül egy Árpád-kori körtemplom hasonmása a Gerecse-hegység egyik erdejében. És nem is

akárhogyan: amennyire csak lehetséges, az akkor rendelkezésre állt anyagokkal, műszaki és technológiai módszerekkel.

Abban a korban az építészek munkája

nem ért véget a rajzolással és számolással, fel is építették a megtervezett épületet. Ezt teszi tehát Ákos is immár tizenharmadik esztendeje nyaranként, és amikor ideje van, meg amikor a tanítványai, barátai segítenek, és amikor különféle alapítványi forrásokból sikerül pénzt szerezni egy következő lépés megtételéhez.

Már ott, az előadás közben szinte mindannyiunkban felvetődött, hogy ezt a templomot bizony meg kéne néznünk. És ennek jött el az ideje november 29-én. Ákos javasolta, hogy Tatabányáról induljunk, és hogy ne ugyanazon az úton kelljen visszamenni, Tatára érkezünk. Így alakult ki, hogy vonattal megyünk, és a többiek elfogadták „ha már lúd, legyen kövér” alapon született ajánlatomat, hogy akkor tartsunk egy teljesen autómentes napot, és a pályaudvart is tömegközlekedéssel közelítsük meg. Tehát szombat hajnali 6 óra után elindult egy 50-es villamos a Béke térről, és mire a Határ úti végállomásához ért, hét jó kedélyű, túrára kész férfiú szállt le róla, hogy aztán a Keleti pályaudvarnál már tíz főre növekedett társaság szálljon vonatra. A vonatozás alatt a hangulat tovább javult a magunkkal hozott és elfogyasztott reggeliknek, valamint a Coca-colás és egyéb palackokból előkerülő, a lehető legpraktikusabb ivópo-

harak felhasználásával elfogyasztott „reggeli italoknak” is köszönhetően.

A tatabányai vasútállomásról először a Turul-emlékművet vettük célba. Gyakorlott (?) turistaként térképet nem használtunk, „toronyiránt” haladtunk célunk felé. Így fordulhatott elő, hogy főutat szegélyező zajvédő falat is le kellett küzdenünk – mentségünkre szóljon, hogy a lyukat nem mi vágtuk. Útközben megnéztük még a Szelim-barlangot is, melyet kb. 70-80 ezer évvel ezelőtt, a jégkorszak Riss és Würm eljegesedése közötti viszonylag meleg szakaszában neandervölgyi ősemberek laktak. A szintkülönbség miatt kicsit lihegve értünk fel az emlékműhöz, ahol azonban nem időztünk sokáig, csak készítettünk egy csoportképet és gyönyörködtünk a jellegzetesen szürke novemberi légköri viszonyok által kissé megszárt panorámában, és indultunk is tovább, hiszen még hosszú út állt előttünk.

Az időjárásról is szót kell ejtenem – nem is annyira az aznapi, hanem a pár nappal azt követő események miatt. Hűvös, párás idő volt ugyan, de szerencsénk volt, mert némi szitáláson kívül nagy esőt nem kap- ▶

▶ tunk a nyakunkba. A Gerecse-hegység egy szakaszán haladva azonban feltűnt, hogy a fák ágaira ráfagyott az eső. Elképzelhető, hogy e tájegységét mi láttuk utoljára ép

állapotában, hiszen pár nap múlva a híradók már azzal voltak tele, hogy a Gerecseben sok fa kidőlt, vagy a sérült koronájú, magasságukban derékba tört fákat hasonló sorsú társaik tartják csak... Bízunk benne, hogy a természet meggyógyítja magát idővel.

Elhaladtunk Ákos temploma eredetijének ásatáskor előkerült maradványai mel-

lett is: a középkori Kovácsi falu Szent Péternek felszentelt körtemploma a XIII–XVI. század között működött, a XVI. század végén a török háborúk során pusztult el.

Már-már azon kezdtünk egymás között viccelődni, hogy nem is létezik a templom, Ákos csak kitalálta az egészet, amikor végre megérkeztünk... És itt a „krónikás” szava elakad, nem akarván semmiféle filozofikus fejtegetésekbe bocsátkozni, de reméli, hogy a fotó önmagáért beszél, és bízik abban, hogy az Úr ad Ákosnak elegendő erőt, ambíciót, lehetőséget és időt arra, hogy befejezhesse a templomot, ami elmondása szerint a szakmai kihíváson túl hálaadás is egy súlyos daganatos betegségből való gyógyulását.

Karez atya meghitt szentmisét mutatott be a templomban az állványok között körben álló férfitársaknak, majd ettől, és a Béla által körbekínált sütitől (köszönjük, Kati!) új erőre kapva folytattuk utunkat. Eleinte azt hittük, csak a közeli buszmegállóig, ám az eredetileg kinézett buszt lekéstük, így

a mintegy kétórás várakozás helyett gyalogosan indultunk Tata felé.

Ez a szakasz már jobban megosztotta a társaságot, de végül mindenki szerencsésen megérkezett a tatai vasútállomásra. Sajnos Karezs atyának és Ákosnak halaszthatatlan programjuk miatt fel kellett szállniuk a leg hamarabb Budapest felé induló vonatra, mi nyolcan azonban úgy éreztük, hogy megérdemel a testünk egy kis pihenést és kényeztetést, így egy nagyon kellemes étteremben eltöltöttünk még két nagyon kellemes órát, amely alatt finom ételek és italok mellett beszélünk meg minden fontos és kevésbé fontos dolgot, miközben egyre szebbé váltak a megtett kilométerek.

Bevallom, nem emlékszem arra, hogy hazafelé a vonaton miről folyt a beszélgetés – nem vagyok ezzel egyedül –, de utána a négyes, majd a hármas metrón, és újra az 50-es villamoson megint hamisítatlan férfikörös hangulat uralkodott. Maradandó élményekkel tértünk haza mindannyian.

M. P.

UTÓIRAT: aki szeretne többet megtudni a templomról, és bírja az angol nyelvet, látogasson el az alábbi linkre, ahol egy részletes tanulmányt talál róla Ákos tollából, mely az *EXARC Journal* című szaklapban jelent meg 2012-ben:

<http://journal.exarc.net/issue-2012-1/ea/contribution-medieval-building-technology-based-reconstruction-rounded-church>

(Vagy nyisd meg a Mustármagot a plébánia honlapjáról, és másold be a linket!)

HEDONIKUS BOLDOGSÁGVÁGY, VAGY VAJON MI IS A BOLDOGSÁG?

Belvárosi Színház, 2014. november 29.

Egy novemberi estén plébániánkról néhányan a mélyen hívő református *dr. Bagdy*

Emőke klinikai szakpszichológus, pszichoterapeuta előadását hallgattuk meg a boldogságról a Belvárosi Színházban.

Magával ragadó volt amilyen energiával, lélekből jövő fiatalos lelkesedéssel, osztotta meg a 73 éves előadó a témához kapcsolódó kutatásokat, azok eredményeit és saját gondolatait. Szinte közhely, de minden ember – világnézettől függetlenül, lelke mélyén – a boldogságra vágyik.

Lelki és szellemi környezetszennyezés az, amikor egymásra fáradtan, rosszkedvűen tekintünk, hozzájuk-visszük a rossz híreket, árad belőlünk a fájdalom, az élethez való negatív hozzáállás. Rossz kedvünkkel egy ember minimum öt embert „lebúsít” a környezetében, ha ecetes uborka ábrázattal kezd el keseregni amiatt, hogy „sajnos nincs időm semmire.” Korunkra nagyon jellemző a média és a „kulturánk” által sugallt hedonikus boldogságvágy: az „azt szeretném, hogy személyesen nekem legyen jó”, „mert megérdemlem”, „nekem az jár”. Az efféle öröm hamar elillan, kiég.

Nem lehet egy életen át csak a saját javunkat keresni. Előbb vagy utóbb fel kell tennünk önmagunknak az alábbi kérdéseket:

- Van-e az életemnek értelme?
- Van-e jövőképem?
- Mivégre élek?
- Honnan jövök, hova tartok?

A boldogsághoz vezető úton nagyon fontos tényező a jövőre irányulás, hogy higgyünk a jövőben a HIT legáltalánosabb – és nem feltétlen vallásos – értelmében. Van-e legalább egy 10 évre szóló életervem? Van-e bátorságom végiggondolni, hogy mit akarok én az élettől, és az élet mit akar tőlem? Van-e álmom, és megizmosítottam-e ezt az álmomat? Kapcsolatok, kötődés, valahová tartozás nélkül ez szikár tény lehetne egy önző és énközpontú emberi lény örömeire való törekvése. ▶

▶ Ismertetett egy kutatást, ahol egyetemista fiatalok életpályáját kísérték figyelemmel. A kutatás két szignifikáns csoportot különböztetett meg. Azok, akik nem mertek előre álmodni, csak a mának éltek picire összehúzódva azzal a mentalitással, hogy csak a mai napot éljem túl, vagy a pillanatnyi örömeiket élvezték – közülük 10-15 év múlva többen már nem éltek, vagy betegek voltak. Akik „álmodtak”, akár szerényen is: párkapcsolat, gyermek, otthonteremtés, a tanultak hasznosítása, bővítése terén, azok mind egzisztenciálisan, mind pedig a boldogság területén többre jutottak.

Bagdy Emőke ezek alapján arra biztatta hallgatóságát, hogy írjanak *Életervet* maguknak. Már magának az életerv leírásnak pozitív, fogadalmoszerű visszacsatoló ereje van, amit újra és újra elő kell venni, a későbbiekben felülvizsgálni, hogy merre tartok a kitűzött célokhoz képest?

Arra a kérdésre, hogy „*Mikor voltál igazán boldog?*” – a kutatásokban résztvevők zöme a valakivel való közös élményt, a szeretetkapcsolatokat, találkozásokat jelölte meg, ezzel is bizonyítva, hogy egyedül, önmagunkban nem tudunk boldogok lenni, vagy ha látszólag mégis, az gyorsan elmúló, nem igazi boldogság. Felelősek vagyunk magunkért és egymásért, a boldogsághoz is szükségünk van a másakra!

A lelki embernek a HIT lesz a szilárd váza – a csontváz, amire a REMÉNY fogja az izomzatot rátenni és az az energia, ami az egészet mozgatja a KAPCSOLATOK és a SZERETET energiája. Milyen különös, illetve különös-e egyáltalán, hogy a tudományos kutatásokból is ez a három „nélkülözhetetlen” szó bontakozik ki: HIT-REMÉNY-SZERETET! És ez tudomány, szó sincs még vallásról!

Az alátámasztott eredmények és példák között szerepelt a számunkra is tanulsá-

gokkal bíró – Karesz atya által elmesélt – életkép a Párizs melletti javító-nevelő intézet fiataljai és az idősothton lakói között kialakult egymást erősítő és megtartó kapcsolatokról. Aki ad, annak adatik, aki segít, az a saját szervezetétől kap segítséget, újult erőt, belső védelmet.

Végezetül ő is, mi is azt kívánjuk, hogy engedjük be életünkbe a kapcsolatokat, éljük meg felelősen az összetartozást, az egymásra utaltságot, segítsünk másoknak szívből, hiszen így miénk a legnagyobb jutalom: egészségünk megerősödése, az élmény, a felfedezett gyönyörűség, a boldogság.

B. T. Gy.

A JERIKÓ PROJEKT GÁLAKONCERTJE

Pesti Vigadó, 2014. december 13.

„Törjete ki csatakiáltásban! Mert az Úr nektek adta a várost!” JÓZSUE 6,16

December 13-án, az *Öröm vasárnapja* előestéjén volt a Pesti Vigadóban a *Jerikó Projekt* dicsőítő gálakoncertje.

A Jerikó Projekt egyszerű szavakkal azt jelenti, hogy „körbedicsőítjük” Magyarországot! Temesvár, Nagyvárad, Arad, Szováta, Szatmárnémeti, Érsekújvár, Pozsony, Fülek, Heiligenkreutz, Királyhalmec, Beregszász után Budapesten gyűltünk össze, hogy hálát adjunk Jézusnak!

A dicsőítés *Zsolnay Orsi* gyönyörű népdalénekeiből indult, majd átívelt az *Eucharist* lélek mélyéről szóló dallamaiba, amibe később *Csiszér Laci* is bekapcsolódott. A betegsége miatt jelen lenni nem tudó *Sillye Jenőre* egyik legszebb dalával és gyógyulásáért közösen elmondott imával emlékeztünk. Részleteket hallhattunk *Gável Gellért* nemrég a Mátyás templomban bemutatott *Mise gitáron* című művéből *Sapszon Ferenc* és a *Cantate* vegyeskar közreműködésével.

A „közönség” az est során végig együtt énekelt, imádkozott az előadókkal. Néha még a taps is elmaradt, nem mintha az nem lett volna megérdemelt, de senki nem akarta megszakítani az áhítatot.

Az este újra bebizonyította, hogy az imá-

ban és dicsőítésben nincs életkori határ – sokan voltak 60 év felettiak, akárcsak fiatalok karonúló gyermekükkel, a legidősebb résztvevő 90 éves volt –, és nincs harc sem a különböző zenei irányzatok között, ha az Úr dicsérete kerül a központba.

Adventben készítjük a szívbeli utat a közenk megszülető Jézusnak. A betlehemi pásztorok ilyen-olyan módon énekeltek, de biztosan nem az éneklés művészete volt a fő tevékenységük. Aztán jött az angyalok egész kórusa, és „kiképzést tartott” nekik, hogyan is érdemes és lehet Istent dicsérni. A dicsőítő, egyszerű, alázatos szívű ember meglátja Isten arcát, akinek odaadja az egész életét újra és újra, mindig jobban. Ilyenkor dőlnek le az elválasztó falak. Ilyenkor valóságosan átéljük a jerikói diadalt és csodát a saját életünkben. Ekkor már egyedül a dicsőítő szív számít! Legyünk egy szív, egy lélek Isten dicséretében, mint Mária, Erzsébet vagy Zakariás!

Aki kíváncsi a koncertre, megnézheti december 25–26-án este a Bonum Tv-ben!

B. P.

ADVENTI VÁSÁR

A Karitás az utolsó két adventi vásárnapon tartotta gyűjtését. A féltizes szentmise után a templomkertben finom sütemények és más apró ajándéktárgyak árusításával okozott örömet a vásárlóknak, bevételét pedig rászoruló testvéreinknek továbbította.

RORÁTE

December van, a Megváltó születésére várunk. A tavaszi téli hajnalokon a gyertyafényes templom félhomályos csöndjében megnyugtató a várakozás. A misék az öröme várás meghittségét, az átkaroló szeretetet sugározzák. Jó így várni!

Negyedik éve nálam hozzátartozik a karácsonyi készülődéshez a rorátékon való részvétel. Ez idő alatt – egyszeri „hiányzást” leszámítva – mindegyiken részt tudtam venni, hála érte az Úrnak!

Az idén is ellátogattak az atyák egymás plébániájára egy-egy misére. Így részt vehettünk a pestszentimrei plébá-

nos, *Lak Gábor* és *Czap Zsolt* (aki szinte hazajött hozzánk) atyák szentmiséin, hallgathattunk prédikációjukat.

Szívet-lelket melengető, erősítő prédikációkkal feltöltelekve indulhat a nap advent idején. A mise utáni agapén forró tea, zsíros és nutellás kenyér is várja a híveket.

Ki munkába, ki iskolába siet utána, vagy haza a házimunkához, de Isten segítségével magunkkal visszük szívünkben a viaszillatú miséről az evangéliumból és a prédikációból tanultakat.

„Jöjj el Urunk, ne késlekedj!”

SZMTNÉ

FEKETE-FEHÉR, IGEN-NEM

Advent 3. és 4. vasárnapján az esti szentmisék keretében volt idei adventi lelkigyakorlatunk. A szentbeszédeket Dr. Gável Henrik, a főplébánia plébánosa tartotta.

Az adventi lelkigyakorlat első prédikációja sokunkban él tovább. *Gável Henrik* atya mély meggyőződéssel beszélt arról, hogy a karácsonyi ajándékozás, az „ajándékot hozó Jézuska” hamis képet fest a karácsonyi öröm valódi mibenlétéről. Mindannyiunk vágya a karácsony valódi örömeinek mély megélése, ugyanakkor talán az a vágy is bennünk él, hogy örömadásban is egyggyé váljunk az ünneppel.

Számos kérdés vetődött fel a beszéd halatán:

- ♦ Okoz-e maradandó csalódást annak lelepleződése, hogy a karácsonyfát a szülők veszik, sőt az ajándékokat is ők rejtik el alá?
- ♦ Lehet-e tágabb értelemben is felfogni (a gyermekekkel is lassan-lassan megértetni), hogy még az ajándék is, ha nem is közvetlenül, Jézustól származik.
- ♦ Elfedi-e a karácsony örömét az ajándék?
- ♦ Mit értünk ajándék alatt? Csak a pénzen vett ajándék az ajándék?

- ♦ Egymás iránti szeretetünk egyik nyelve az ajándékozás: veszélyeztethet-e egy szeretet-kifejezési forma igazságokat?
- ♦ Lehet-e általánosan érvényes szabályt megfogalmazni arra, hogyan ünnepeeljünk?

Válaszaim még csak fogalmazódnak a fenti kérdésekre: s talán e rövid vitaindító címe jelzi a bennem kialakuló gondolatokat. Nem biztos, hogy az ajándék megléte vagy hiánya oldja meg a „tudok-e örülni?” kérdést. Van talán valami mélyebb, mindent átjáró érzület, ami teljessé vagy éppen hiányossá teszi az ünnepet. Mint ahogy az anyagi javakkal bánunk: s talán nem véletlen, hogy az evangélium nem azt írja, hogy a gazdag nem tud bemenni az Isten országába, hanem azt, hogy igen-igen nehéz feladat ez, még annál is nehezebb, mint a tevének a tű fokán átjutni. De talán nem lehetetlen...

N. Gy.

A szerkesztőség örömmel venné, ha a témában minél többen megírnák véleményüket. Elsősorban természetesen azokra számítunk, akik jelen voltak a szentbeszédén, de ez nem követelmény: lehet általánosan is elmélkedni a fenti írásról és kérdésekről. Az írások hosszát illetően nincs megkötés, az újság lehetőségeit esetlegesen meghaladó terjedelmű cikkek szerzőivel egyeztetni fogunk. Az írásokat a mustarmag18@yahoo.com e-mail címre lehet elküldeni, vagy kérjük borítékban a plébánián leadni. Köszönjük!

JELKÉPEK

„Jelképek erdején át visz az ember útja” – mondja Baudelaire a *Kapcsolatok* című versében. Sokszor úgy vesz minket körül ez a szimbólumokkal átszótt világ, hogy tudomást sem veszünk róla. Az életünket körülölelő szimbólumok ismerete segítségünkre lehet az ünnepek mélyebb tartalmának megértésében is. Pillantsunk be hát

egy kicsit a karácsonyt övező jelképrendszerbe!

Talán sokszor hallottuk már, hogy a **karácsonyfa** állítása német szokás, az első feldíszített fenyőt is általában *Luther Márton* nevéhez kapcsoljuk. De a fa mint jelkép ennél sokkal hosszabb múltra tekint vissza, önmagában is gazdag jelentéssel bír: kapcsolódik hozzá az „élet fája”, mely a Paradicsomban a tudás fája mellett állt. A fenyő mint életfa jelképezheti tehát azt, hogy Jézus születésével az embert visszafogadják a Paradicsomba. Az örökzöld és örökkévaló szavak valami olyan dimen-

zióra utalnak, amelynek felfogása a földi elmúlás gondolatával megbarátkozni alig tudó embernek szinte lehetetlen. Persze a fenyő örökzöld volta csak jelképezi a tényleges örökkévalóságot.

Amikor fenyőt rajzolunk, gyakran előfordul, hogy szinte csak egy háromszög kerül a papírra: ennek a háromszögnek is megvan a maga jelentése. A **Szentháromság** ábrázolások között szintén gyakran találkozunk a háromszöggel, így válik tehát a szobánkban helyet kapó karácsonyfa a Szentháromság jelképévé.

A karácsonyi **gyertya** fénye a földre, a földi sötétségbe érkező fényt, az Örök Világosságot jelenti, mely Jézus születésével érkezik a világba.

A karácsonyfa díszei között kiemelkedő jelentőségűek az ezüst és az arany díszek, e két anyag Jézus kettős természetére utal: az **arany** a földre

érkező Krisztus isteni, míg az **ezüst** az emberi mivoltát jeleníti meg. Más értelmezések szerint a karácsonyfán megjelenő arany Krisztus, míg az ezüst Mária jelképe.

A karácsonyfa tetejére gyakran helyezünk csillagot. Azt mutatja ez a **csillag**, hogy ott honunk olyan helyé vált, amely fölött megállt a betlehemi csillag, vagyis amely hely alkalmas a születendő Gyermekek befogadására.

A karácsonyfa **csengettyűi** az angyalok énekét teszik hallhatóvá, a fára akasztott **édességek** pedig az Isten Fiára mint legédesebb eledelre utalnak. Gyakorta találunk a fán diót is. A **dió** régi Jézus-jelkép, külső burka a keserű szenvedésre utal, kemény csonthéja pedig a keresztfára, a benne lévő jóízű, édes mag pedig az isteni életet jelképezi. A fára lógatott **alma** egyrészt uralkodói jelkép (Krisztus Király), másrészt magát a megszületett kisedet is jelenti. Gyerekdalokban meg is találjuk ez utóbbi értelmezést: *A kis Jézus aranyalma, Boldogságos Szűz az anyja...*

Gyakori díszei a fának még a különböző láncok, szalagok vagy éppen az angyalhaj. Ezeket általában kígyó-jelképeknek tartják. A kígyó, amelynek Krisztus születésével a protoevangélium ígérete szerint immár a fejére tapostak, vagyis a Megváltó születésével hatalma megszűnt.

Ma, elvilágiasodott közegünkben szinte iparágként jelenik meg a karácsonyfa-design, a formatervezett, a legújabb trendeknek, divatnak megfelelő színű és formájú karácsonyfa. Rajtunk is múlik, hogy a jelképek által hordozott ősi tudás feledésbe merül-e, vagy újabb és újabb generációkra hagyományozódik át, magában hordozva

mindazokat a mélyebb jelentéseket, amelyeket szavakkal elmondani talán nem is mindig sikerül.

VERSSAROK

Az IRODALMI KÖR levelezőlistájáról ezúttal Nemcsics Gyöngyi ajánlásával választottunk:

Szabó T. Anna:

Mária mondja

Nézi egymást anya és gyermek.
Így csak a kisbabák figyelnek:
kíváncsian, mohón, merőn,
mindent értőn és ismerőn,
de végtelenül naivan –

Isten hozott, Isten küldött,
édes fiam, kisfiam.

Milyen a világ? Meg nem mondom:
dúdolok inkább, őszanya-módon,
megsimogatlak, megszoptatlak,
szívdobogással elringatlak.

Szeretet. Nem kell elmagyarázni.
Történhet veled és velem akármi:
én még tudom, te már tudod –
szemed nyugodtan lecsukod.

HIRDETÉSEINK

KARÁCSONYI MISEREND:

- **december 24. szerda, Szenteste:** délután 4 órakor pásztorjáték, éjjel ½12 órakor templomunk énekarának karácsonyi zenés, verses áhítata. Éjfélkor karácsonyi ünnepi szentmise;
- **december 25. csütörtök, Jézus születése, Karácsony ünnepe:** ½8 óra pásztorok miséje, ½10 óra ünnepi szentmise, 18 óra szentmise;
- **december 26. péntek, Karácsony másodnapja:** ½8 óra szentmise, ½10 óra szentmise;
- **december 28. vasárnap, Szent Család vasárnapja:** ½8, ½10 óra és 18 óra szentmise;
- **december 31. szerda, Szent Szilveszter pápa emléknapja, évvége:** 18 órakor évvégi hálaadó ünnepi szentmise, Te Deum;
- **2015. január 1. csütörtök (Újév), Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe (parancsolt ünnep):** ½8 óra és ½10 óra szentmise, 18 óra ünnepi szentmise.

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **december 28. vasárnap:** a ½10 órai szentmise nemrégiben temetett halottainkért;
- **január 2. péntek:** elsöpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;
- **január 3. szombat:** elsőszoombat, 17:15 órától imádkozzuk a rózsafüzért, majd 18 órától szentmise lesz;
- **január 6. kedd:** Urunk Megjelenésének főünnep, Vízkereszt (parancsolt ünnep!). A szentmisék időpontját később hirdetjük;
- **január 13. kedd:** a Fatimai másdág a kertvárosi Árpád-házi Szent Margit templomban lesz – 17 órától rózsafüzér, majd szentmise;
- **január 18–24. vasárnap–szombat:** ökumenikus imahét a keresztények egységéért;

- **január 19. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **január 25. vasárnap:** a ½10 órai szentmise nemrégiben temetett halottainkért;
- **február 2. hétfő:** Urunk Bemutatásának ünnepe (Gyertyaszentelő Boldogasszony), az ünnepi szentmise 18 órakor lesz – az elején gyertyaszenteléssel;
- **február 6. péntek:** elsöpéntek, 18 órától szentmise Jézus Szíve tiszteletére;
- **február 7. szombat:** elsőszoombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **január 8. csütörtök:** az Irodalmi kör „kihelyezett” alkalma: Örkény István Színház, Anyám tyúkja;
- **január 20. kedd:** 20 órakor Férfikör;
- **január 27. kedd:** 20 órától Asszonykör;
- **január 29. csütörtök:** 17 órától a Nyugdíjas klub találkozója a plébánián.

■ Tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy az **egyházközségi hozzájárulást**, régi nevén egyházi adót, az év végéhez közeledve a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni. Aki sárga csekken szeretné feladni, a megjegyzés rovatban tüntesse fel, hogy az összeget egyházközségi hozzájárulásnak szánja.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újrairndítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hétszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.),
Németh Eszter (N. E.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még: Balogh Péter (B. P.),
Baloghné Tóth Gyöngyi (B. T. Gy.), Flores Veronika (F. V.),
Gröger Ilona (G. I.), Maros Pál (M. P.), Szentmiklósi Tiborné (SZMTNÉ)

Fotók: Sárkány György, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:
Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

Plébániánk honlapján – www.szemere.plebania.hu – az egyéb hírek és aktualitásokon kívül a **Mustármag** számai olvashatók!